

[Schmidt.]

Ministeren har imødegaaet denne Indvending, har ment, at det ikke bliver mere kompliceret. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Drøftelse af dette Spørgsmaal, men en Ting er i det mindste blevet anderledes: hvad der nu ordnes ved Skolekommissionerne, skal i Fremtiden ordnes af de to Organer: Forældreraadet og Skolenævnet.

Dér er det vi møder med Kritik af det nye Forslag, og vi haaber ogsaa, at denne Kritik maa blive forstaaet. Det har jeg saa meget mere Grund til at haabe, som denne Kritik ogsaa kommer fra dansk Side, fra flere Partiers Side. Særlig var det det ærede Medlem Hr. Povlsen, der gav Udtryk for, at denne Ordning vilde komme til at stille os uheldigere, end vi var stillet før. Af den Grund at Skolenævnet omfatter et større Distrikt, altsaa hele Sognet, taber vi Flertallet i en hel Del Distrikter, hvor vi havde det før, har vi altsaa ikke den Mulighed for at øve en bestemt Indflydelse paa Skoleforholdene, som vi havde før. Jeg har med stor Tilfredshed bemærket, at det ogsaa fra Venstres Side anerkendes, at det vil være at stille os uheldigere i den Retning, og at man ikke ønsker at være med dertil. Derfor vil jeg haabe, at der maa blive truffet en Forandring i disse Bestemmelser, som kan opretholde de Forhold i den Retning, som var før.

Men den Kritik, jeg gerne vil fremsætte, rører ogsaa ved andre Sider, og ogsaa dér staar jeg saa godt, at jeg ikke staar alene, hvilket for mig allerede er at staa meget godt. Det var atter det ærede Medlem Hr. Povlsen, der gjorde gældende — men jeg synes ogsaa, der kom en lille Bemærkning fra konservativ Side —, at naar man fordele Kompetencen mellem Forældreraadet og Skolenævnet, vil det være hensigtsmæssigt at fordele den lidt anderledes. Saa vilde det være rimeligt, at Forældreraadet netop havde det afgørende Ord i alt det, der bestemmer Skolens Karakter, Skolens indre Liv, og saa vidt jeg husker, blev det særlig fremhævet, at Indstillingsretten hører absolut under Forældreraadet og ikke under Skolenævnet. Jeg tænker — jeg ved ikke bestemt, om det blev sagt —, at de andre Ting, Skolekommissionen nu har i sine Hænder at bestemme: Læreplan og Lærebøger, vil man erkende ligger bedst i Forældreraadets Hænder.

Jeg haaber, man kan forandre disse Bestemmelser om Forældreraadene i den Retning, at disse faar det afgørende Ord i de indre Skoleanliggender, hvor det drejer sig om at indstille en Lærer, eller om Sko-

lebøger og Undervisningsplan. Derved vilde man i høj Grad imødekomme vore Ønsker, saa at der ikke vilde blive meget tilbage af, hvad der skiller i dette Punkt. Det er nærmest det, jeg maatte ønske og kræve ved Punkt a) i det Forslag, som jeg har forelagt nu for tredje Gang.

Det var vistnok i Sammenhæng med Spørgsmaalet om Tilsynet med Religionsundervisningen, at de Konservative gav Udtryk for, at dette maatte ligge hos Forældreraadet, i det mindste synes jeg, man var tilbøjelig til at se saaledes paa Tingene, at Forældreraadet skulde have en vis Kompetence, en Kompetence, som nu er lagt i Skolenævnets Hænder. Venstres Ordfører mente, at man kunde forhandle om, hvor megen Kompetence det ene og hvor megen Kompetence det andet Organ skulde have. Man har ment, at Skolenævnene saa blev helt overflødige, at Forældreraadene saa godt kunde overtage de Funktioner, som Skolekommissionerne har haft, og saa var det i Virkeligheden ordnet. Men det kan man selvfølgelig ogsaa tænke sig ordnet anderledes; det ærede Medlem Hr. Povlsen mente, at Skolenævnene alligevel kunde have deres Betydning. Dette skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa her.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil berøre. Man har truffet den Bestemmelse, at i Købstæderne skal Førstelæreren indbydes til at overvære Forældreraadets Møder; man har ment, at han kunde have Indflydelse paa de Beslutninger, der blev truffet. Men var det saa ikke muligt, at Førstelæreren ogsaa i Landkommunerne kunde overvære disse Forældreraadsmøder. Det er jo altid disse to Ting, Initiativet fra Forældrenes Side og den faglige Indsigt fra Lærernes Side, som maa arbejde sammen. Jeg mener, der ogsaa kunde være Mulighed for det i disse Landsbyskoler.

Jeg har stillet det Krav, at Førstelæreren eller Enelæreren dér, hvor der er en tysk Lærer, ogsaa administrativt skal forvalte Skolen, og dermed er alt sagt, hvad der skal siges fra min Side til dette første Punkt i mit Forslag.

Det maa være mig tilladt, idet jeg gennemgaar Punkterne i mit Forslag, stadig at drage Sammenligning med Ministerens Forslag.

Jeg kommer nu til Punkt b) om Lærernes Uddannelse. Ministeren har i det væsentlige bevaret de Bestemmelser, som fandtes i Loven af 1. Maj 1923, men har paa en Maade udvidet dem, givet dem en anden Form. Der staar i Ministerens For-